

Eerste zondag van de advent B

Marcus 13,33-37

De Advent is een verwachtingsvolle periode. Maar verwachting betekent ook vaak dat we geduld moeten hebben. Geduld is een schone zaak, nietwaar? Maar makkelijk is dat niet, en dat begint al in het klein. Ik ga mezelf maar na. Als ik om 9 uur een afspraak heb met de dokter en ik ben om 10 over 9 nog niet aan de beurt, begin ik me al ongemakkelijk te voelen. En dit geldt nog veel sterker als het om grote problemen gaat. Wanneer komt er nu eens een einde aan de coronacrisis? Wanneer worden de problemen door de klimaatverandering nu eens serieus ter hand genomen? En daarmee samenhangend: Hoe lang duurt het nog dat overheden inzien dat er ingegrepen moet worden in de markteconomie die alles maar op zijn beloop laat? Het oplossen van al dit soort problemen is natuurlijk een kwestie van lange adem, maar er zou naar mijn mening tenminste een begin mee moeten worden gemaakt.

Dit soort verzuchtingen herkennen we ook bij de profeet Jesaja, dus nieuw is het niet. Ook hij verzucht dat het niet goed gaat in de wereld, en met name met het volk Israël. Het is onbuigzaam, heeft geen ontzag meer voor God, is schuldig aan allerlei onrecht, en is gestraft met de Ballingschap. Wanneer daalt God nu eindelijk eens af om een einde aan het onrecht te maken? Jesaja's antwoord is duidelijk: God zál uit de hemel neerdalen, maar alleen voor ieder die rechtvaardig handelt. Met andere woorden: als we niet rechtvaardig handelen, kunnen we wachten tot Sint Juttemis, maar zal God niet onder ons komen. God laat het initiatief geheel en al aan ons.

Dat initiatief vat Jezus in het evangelie samen onder één woord: Waakzaamheid. Het gebruikt het woord hier tot driemaal toe. Het is het slot van een lange redevoering over de komst van de Mensenzoon. Het is niet met zekerheid te zeggen of Jezus hiermee zichzelf bedoeld heeft of een ander die van God komt. Wel is zeker dat het om een persoon gaat die uitdrukt dat God betrokken is op mensen. En wij geloven dat God daarom zélf mens is geworden in de persoon van Jezus Christus. Zijn komst verwachten wij in het bijzonder in deze Advent. En vieren wij met Kerstmis. En tegelijkertijd weten we niet wanneer Hij wederkomt. We kennen de dag niet en het uur niet, zegt Jezus. Met andere woorden: we moeten geduld hebben, en tegelijkertijd waakzaam blijven.

Waakzaamheid is hier een actief begrip. Of de Heer werkelijk onder ons zal neerdalen, hangt af van ons handelen. Hangt ervan af of we werkelijk bereid zijn om ons leven in te richten zoals Jezus het ons in de evangeliën voorhoudt. Of we geduld hebben met elkaar, rekening houden met elkaar, elkaar niet te snel beoordelen en tegelijk kritisch zijn op onszelf. In het klein, in ons dagelijkse leven, én in het groot, als het om de grote problemen gaat in onze wereld. Als

we vanuit die evangelische grondhouding leven, mogen we deze Advent echt als een verwachtingsvolle periode ervaren, en kunnen we over enkele weken Jezus' komst echt vieren. Amen.

Jan van de Laar, pastor